

به نام خداوند عیسی مسیح

می‌توان به طور کلی کتاب مقدس را در آفرینش انسان، گناه انسان، پیامد گناه و فدیة گناه خلاصه کرد. این مقاله نگاهی اجمالی به آفرینش این دنیا، هدف از آفرینش انسان، چگونگی به وجود آمدن گناه و پیامد آن و همچنین راه رهایی از لعنت گناه دارد. امید است که این مقاله کوتاه بتواند تصویر کلی کتاب مقدس و داستان کفاره گناه را بر ایمان شفاف تر کند.

کتاب مقدس شامل 66 کتاب است که توسط بیش از 40 نویسنده مختلف، از فرهنگ‌ها و زبانهای مختلف، در موقعیت‌های جغرافیایی مختلف و در بازه زمانی حدود 1400 سال نوشته شده است. در کتاب مقدس به هیچ عنوان تناقضی وجود ندارد که این مساله به خودی خود یکی از معجزات خداوند است و مهر تاییدی بر هدایت الهی که باعث نگارش آن شده است.

کتاب مقدس از پیدایش شروع و به مکاشفه ختم می‌شود. سه فصل اول کتاب پیدایش و دو فصل آخر کتاب مکاشفه، کلیدی ترین فصول کتاب مقدس می‌باشند و بصورتی بسیار عجیب به هم شباهت دارند. با نگاه به دو فصل اول کتاب پیدایش درمی‌یابیم که خداوند آفرینش را انجام می‌دهد و ناگهان در فصل سه «گناه» وارد تصویر می‌شود و در تمام تصویر حضور دارد تا دوباره در دو فصل انتهایی کتاب مکاشفه از تصویر خارج شود. بهتر است بدانیم کتاب های کتاب مقدس به ترتیبی که امروزه در دست ما هستند، نوشته نشده اند. مثلاً اولین کتابی که نوشته شده است کتاب ایوب است نه پیدایش. پیدایش به این دلیل در ابتدای کتاب مقدس قرار گرفته است که درباره آفرینش دنیا و ابتدای حیات انسان صحبت می‌کند و می‌خواهد موضوعی خاص را دنبال کند. نویسنده پیدایش به گمان خیلی از دانشمندان، موسی است و قبل از او افرادی چون نوح، ابراهیم، یعقوب، یوسف و... بودند. نویسنده در زمان نگارش کتاب پیدایش، از زاویه فرهنگ و تمدن زمان خودش اقدام به نگارش وقایعی می‌کند که در گذشته اتفاق افتاده است. بطور مثال ابتدا از آفرینش روشنایی صحبت می‌کند (آیه: 1: 3) و بعدتر به آفرینش نیرها یا همان ستارگان اشاره می‌کند (1: 14). چه دلیلی وجود دارد که او ابتدا از روشنایی صحبت کند و در آیات بعدی درباره ستارگان توضیح دهد؟

1- انسان در آن زمان شروع به پرستش خورشید و ماه کرده بود و نویسنده با این کار می‌خواهد ارزش خورشید و ماه را پایین بیاورد تا انسان از آنها بتی برای پرستش نسازد.

2- برخی می‌گویند اگر در آسمان هنوز نیرها خلق نشده اند پس چرا در آیه 3 صحبت از روشنایی است و منبع این روشنایی کجاست؟ یکی از مهمترین درس هایی که باید در باره کتاب مقدس یاد بگیریم این است که این کتاب، کتابی روحانی است نه علمی ولی با این حال در آن حقایق علمی نیز وجود دارد. با مطالعه کتاب مکاشفه درمی‌یابیم که در اینجا درباره نور بودن خداوند صحبت می‌کند که موضوعی روحانیست نه فیزیکی. در اورشلیم جدید منبع نور خود خداوند است.

نکاتی در مورد کتاب پیدایش:

1- هدف نویسنده از نگارش پیدایش در آیات اولیه این است که به انسان بگوید خداوند چگونه مکانی را برای او فراهم کرده تا با خداوند قدم بزند.

2- نویسنده پیدایش از کلماتی خاصی در زبان عبری استفاده کرده است بطور مثال:
الف) ابتدا (1: 1)؛ در این آیه برای "ابتدا" از کلمه برشیت استفاده شده است. در عبری کلمات دیگری هم به معنای «ابتدا» وجود دارد ولی برشیت به معنی ابتدایی است که انتها دارد. مثل ابتدای یک فصل که قطعاً انتهایی هم دارد. ابتدایی که نویسنده پیدایش در اینجا از آن صحبت می‌کند، در مکاشفه به پایان می‌رسد.

ب) آسمان ها و زمین (1: 1)؛ آسمانها و زمین عبارتی است که کنایه از همه چیز دارد.

نویسنده کتاب پیدایش از ابتدا این هدف را دنبال می‌کند که به مخاطبان خود بگوید خداوند دنیا را آفرید و هرچند گناه وارد آن شد، این گناه روزی به آخر می‌رسد و دوباره خداوند شرایط باغ عدن را برای انسان فراهم خواهد کرد. این همان شرایطی است که در دو فصل انتهایی کتاب مکاشفه، زمانی که ایمانداران حقیقی در ملکوت هستند دیده می‌شود. با

اینکه کتاب مکاشفه را یوحنا رسول چند هزار سال بعد نوشته است، می‌توان اتحاد ناگسستگی میان این دو کتاب را به وضوح مشاهده کرد. این اتحاد به این دلیل است که

تمامی کتب از الهام خداست به جهت تعلیم، تنبیه، اصلاح و تربیت... دوم تیموتاوس 3: 16

هدف از آفرینش انسان :

با مطالعه فصول ابتدایی پیدایش و دو فصل پایانی مکاشفه، تفاوتی را مشاهده می‌کنیم. در پیدایش 2: 15 نوشته شده: پس خداوند خدا آدم را گرفت و او را در باغ عدن گذاشت تا کار آن را بکند و آن را محافظت نماید ولی در دو فصل پایانی مکاشفه که شرایط باغ عدن دوباره برقرار می‌شود کار وجود ندارد. چرا؟ دلیل آن چیست؟ به احتمال خیلی زیاد می‌توان گفت ترجمه "کار" در اینجا ترجمه دقیقی نیست؛ چرا که نسبت به کلمه ای که در عبری در اینجا استفاده شده است، ترجمه می‌تواند تغییر کند. بهترین ترجمه در اینجا به جای "کار"، اطاعت و پرستش است. اطاعت و پرستش دلیل اصلی آفرینش انسان است که هر دو در مکاشفه نیز دیده می‌شوند.

گناه و پیامد آن برای انسان :

99.9 % کتاب مقدس درباره داستان گناه و کفاره آن می‌باشد. تمام کتاب مقدس به ما می‌گوید انسان چطور گناه کرد و از جلال خداوند قاصر شد. نویسنده کتاب پیدایش با ما در مورد گناه، چگونگی ورود آن به زندگی انسان و همچنین پیامد آن صحبت می‌کند. با مطالعه بهتر کلام می‌بینیم که گناه اول، گناه انسان نبود بلکه غرور شیطان در برابر خداوند بود (حزقیال 28: 14-17). در کتاب پیدایش بطور کامل از گناه انسان در برابر خداوند صحبت شده است (پیدایش 3: 6) و قطعاً این گناه برای انسان پیامدهایی را به همراه داشت که به صورت کلی به آنها اشاره می‌کنیم:

1- شکسته شدن رابطه آدم و حوا: وقتی خداوند از آدم دلیل گنااهش را می‌پرسد، آدم تمام تقصیرات را به دوش حوا می‌اندازد. زمانی که خداوند حوا را آفرید، آدم به وجد آمد و اولین شعر را در وصف حوا سرود (پیدایش 2: 23). او از آفرینش حوا خشنود بود اما به محض اینکه گناه وارد تصویر شد، دید او نسبت به حوا تغییر کرد و در جواب خداوند گفت: این زن که قرین من ساختی، وی از میوه درخت به من داد که خوردم (3: 12).

2- شکسته شدن رابطه انسان و خداوند: دیدیم که آدم و حوا بعد از گناه، خود را از خداوند پنهان کردند و خداوند ندا در داده گفت آدم کجایی؟ (3: 9) بسیاری از دانشمندان الهیات این آیه را «انجیل اول» نامگذاری کرده اند. همه ما ایمانداران بدون استثناء در این موقعیت قرار گرفته‌ایم که خداوند پیش قدم شده و به ما گفت «کجایی؟». این سوال کاملاً به گناه آدم و حوا و شرمندگی و خجالتشان از حضور خداوند ارتباط پیدا می‌کند. منظور خداوند از پرسیدن این سوال این بود که می‌دانم مشکل داری ولی می‌خواهم دوباره با تو رابطه برقرار کنم.

3- بروز مشکلاتی در دنیا برای انسان: دلیل اتفاقاتی از قبیل بیماری، سیل، زلزله و... که در این دنیا می‌افتد وجود گناه است. پولس رسول در رساله به رومیان می‌نویسد حتی درختان هم بخاطر گناه ناله سر می‌کنند! همه چیز بخاطر گناه آلوده شده است.

دیدگاه کتاب مقدس در مورد کفاره گناه و راه حل رهایی از آن :

نویسنده پیدایش سعی می‌کند این موضوع را توضیح دهد که خداوند مکانی را آفرید که عاری از گناه بود و انسان به دلیل ناپااعتیش از آن مکان بیرون انداخته شد و خداوند بلافاصله برای آنها لباسی از پوست بساخت و آنها را پوشانید (3: 21). کلمه پوشانید در زبان اصلی، کنایه از کفاره دارد. خداوند در اینجا شرمندگی انسان را به صورت موقتی پوشانید تا زمانی که یگانه فرزندش عیسی مسیح را بر روی صلیب به عنوان کفاره اصلی گناه قربانی کند. اگر انسان بدنبال برقرای رابطه دوباره با خداوند است شرطی در میان است به نام توبه. قوت بزرگ انجیل این است که ما را از تاریکی

محض وارد نور خداوند می‌کند تا بتوانیم ببینیم که چقدر ناپاک هستیم و برای پاک شدن گناهانمان نیاز به خون گرم عیسی مسیح داریم.

کلام به ما می‌گوید مکانی که خداوند برای انسان فراهم کرد زمینی خشک بود و دور تا دور آن را آبها فرا گرفته بود و زمین در زیر آبهای آسمان قرار داشت (پیدایش 1: 6-9). وقتی گناه انسان روی زمین زیاد شد (پیدایش 6: 12) خداوند اجازه داد تا انسان در افکار و اعمال خود بسر برد، ولی گفت من برکت خودم که «کلام» است را از انسان می‌گیرم. آبهای بالای فلک بواسطه کلام خدا در آسمان نگاه داشته شده بود، و اکنون که انسان می‌خواست در گناه زیست کند، خداوند کلامش را از انسان گرفت، و آبهای بالای فلک، 40 شبانه روز به زمین بارید و زمین کاملاً به زیر آب فرو رفت و فقط نوح و کسانی که با او در کشتی بودند نجات یافتند. دلیل نجات آنها چه بود؟

ایمان نوح و دیگر افراد داخل کشتی به کلام خداوند بود که باعث نجات آنها شد. 40 شبانه روز باران بارید و حدود یک سال کشتی نوح روی آب بود و زمانی که باران تمام شد و کشتی پایین آمد و روی زمین نشست، نوح کبوتری را فرستاد تا ببیند که آیا خشکی وجود دارد تا آنها بتوانند از کشتی خارج شوند یا نه. وقتی کبوتر خشکی نیافت، بازگشت و بر روی شانه نوح نشست. نوح در زبان عبری به معنای استراحت است. کبوتر جایی برای استراحت پیدا نکرد و روی شانه نوح (استراحت) نشست.

آب در کتاب مقدس نشانه قضاوت است. بجز نوح و افرادی که در کشتی بودند همه به زیر آب رفتند چرا که مورد قضاوت خداوند قرار گرفتند. این تصویر در مورد قوم بنی اسرائیل نیز دیده می‌شود. جایی که دریای سرخ از میان شکافت و مسیری برای عبور آنها فراهم شد تا آنها به سلامتی از آب عبور کنند ولی لشکر فرعون به زیر آب فرو رفت و مورد قضاوت خداوند قرار گرفت. قوم اسرائیل به سبب ایمانش به وعده خداوند از قضاوت رهایی یافت. تعمید کنایه از همین خارج شدن از قضاوت خداوند دارد. زمانیکه مسیح در عهد جدید تعمید می‌گیرد، کبوتر روی شانه مسیح می‌نشیند. توبه و ایمان به خداوند و صلیب او راه حل رهایی از قضاوت خداوند است و تعمید نشانه این نجات است.

کتاب مقدس فقط یک راه حل برای رهایی از مشکل گناه برای ما گذاشته است:

و در هیچکس غیر از او نجات نیست زیرا که اسمی دیگر زیر آسمان به مردم عطا نشده
که بدان ما باید نجات یابیم... (اعمال رسولان 4: 12)

جی کی چسترتون¹ می‌گوید: روزی که در برابر خداوند قرار بگیرم شکایت نمی‌کنم که چرا فقط یک راه برای آمدن به حضور تو وجود داشت، بلکه نزد او زانو می‌زنم و از او تشکر می‌کنم که حداقل همین یک راه وجود داشت.

جلال بر نام خداوندی که از ازل نقشه نجات ما را کشید. شکر می‌کنیم خداوندی را که پسر یگانه اش را برای ما قربانی داد و او را پسند آمد که او را برای ما فديه کند تا از اسارت گناه آزاد شویم و در حضور او بواسطه خون مبارک عیسی مسیح، حیات نو یابیم.

آمین

¹ J.K. Chesterton